

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13C/593/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412222160
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2014:4412222160.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom Grösslingova 4, Bratislava proti žalovanej: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy

rozhodol:

Súd návrh na náhradu majetkovej škody a náhradu nemajetkovej ujmy **z a m i e t a .**

Žalovanej sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom doručeným Okresnému súdu Nové Zámky dňa 27.9.2012 domáhal vydania medzitýmneho rozsudku, ktorým by súd určil, že žalovaná je zodpovedná za škodu vzniknutú žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nové Zámky ako exekučného súdu z dôvodu, že tento nerozhodol v zákonom určenej lehote o návrhu oprávneného na zmenu exekútora v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 4022486 dlžníkom - povinným G. X.. Žalobca si uplatnil aj nárok na náhradu škody vo výške 175,- eur a na nemajetkovú ujmu vo výške 276,60 eur ako aj náhradu trov konania. Žalobca svoj návrh odôvodnil tvrdením, že ako oprávnený subjekt navrhol zvolenému exekútorovi vykonať exekúciu na vymoženie pohľadávky, ktorá mu vznikla voči označenému dlžníkovi z uvedenej Zmluvy o úvere. Súdny exekútor prideliť uvedenej exekučnej veci číslo EX XXXX/XXXX. Spísaný návrh na vykonanie exekúcie spolu so žiadosťou o vydanie poverenia a exekučným titulom doručil súdny exekútor Okresnému súdu Nové Zámky ako miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu, ktorý poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie. Žalobca pre obavy o osud pohľadávky vymáhanej povereným súdnym exekútorom, doručil exekučnému súdu návrh na zmenu exekútora z 9/3/2009. Podľa žalobného návrhu exekučný súd nerozhodol o návrhu žalobcu ako oprávneného v zákonom určenom čase, teda do 30 dní od doručenia návrhu na zmenu exekútora, pričom k návrhu na zmenu exekútora mal žalobca ako oprávnený pripojiť aj rovnopis exekučného titulu. Podľa tvrdení žalobcu v návrhu, tento sa o dovŕšení priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do porušenia jeho práv a spôsobenej škody, dozvedel po doručení uznesenia exekučného súdu o zmene exekútora z 16.2.2010. Tvrdeným nesprávnym postupom exekučného súdu, ktorý mal byť v rozpore s § 44 ods. 7 Exekučného poriadku (EP) v znení účinnom od 1.9.2005, resp. v rozpore s § 44 ods. 8 EP v znení účinnom od 1.12.2006, mala vzniknúť žalobcovi majetková škoda vo výške 175,- eur s tým, že táto pozostáva z paušálnych nárokov špecifikovaných v návrhu. Taktiež mu mala vzniknúť aj nemajetková ujmu, ktorú žalobca vyčíslil zo základu 663,88 eur na rok, a to sumou 276,60 eur, keď márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom dôjde k zmene súdneho exekútora, čo bude viesť k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávnym úradným postupom exekučný

súd vystavil oprávnené záujmy žalobcu riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziku insolvenčie povinného. Uvedeným postupom exekučného súdu malo dôjsť k vnútorným zásahom do spoločnosti, ovplyvňovaniu podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušeniu jeho práv, k strate legitímnych očakávaní, strate dôvery v právo a spravodlivé riešenie vecí a k vyvolaniu rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky. Žalobca súčasne vzniesol námietku zaujatosti sudcov miestne a vecne príslušného Okresného súdu Nové Zámky.

Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 9NcC/228/2012-9 z 22.10.2012 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Nové Zámky sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí a vec prikázal na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Komárno, ktorému táto napadla dňa 12.11.2012.

Súd žalobcu v súlade s § 43 ods. 1 O.s.p. vyzval na doplnenie jeho podania. Žalobca podaním z 22.1.2013 súdu oznámil, že nedisponuje rovnopisom návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, keď originál návrhu na predbežné prerokovanie podal osobne do podateľne žalovaného, ktorý potvrdil prijatie návrhu spolu s prijatím iných návrhov, označením ich súpisu prezenčnou pečiatkou. Žalobca navrhol súdu, aby v konaní vykonal dôkaz oboznámením sa s príslušným spisom žalovaného, keďže on disponuje len jednotnou a nedeliteľnou databázou návrhov v elektronickej forme, a preto môže poskytnúť len uvedenú databázu obsahujúcu 43 597 návrhov. Tvrdil, že v danom štádiu konania neexistuje námietka žalovaného, že v tomto štádiu konania návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody nebol podaný. Súčasne súdu oznámil, že Okresnému súdu Nové Zámky predložil prílohu - potvrdenie Ministerstva spravodlivosti SR o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a tieto zaslal konajúcemu súdu aj do iného konania (9C/162/2012). V ďalšom poukázal na absenciu odôvodnenia uznesenia, ktorým bol vyzvaný na doplnenie podania.

Okresný súd Nové Zámky dňa 28.3.2014 doručil tunajšiemu súdu exekučný spis sp. zn. 10Er/889/2006, EX XXXX/XXXX.

Ministerstvo spravodlivosti SR dňa 12.6.2014 doručilo súdu vyjadrenie vo veci, v ktorom poukázalo na zmätočnosť podania žalobcu, ktorý prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša žalobca sám. Ďalej uviedlo, že neoznačenie spisových značiek exekučných konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany exekučného súdu, bolo jedným z dôvodov, pre ktoré Ústavný súd SR odmietol sťažnosť žalobcu na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu a príkladmo odkázalo na rozhodnutie sp. zn. II. ÚS 211/2012, sp. zn. IV. ÚS 366/2012, IV. ÚS 374/2012. V súvislosti s tým poukázalo na nejasný titul nároku na náhradu škody, ktorý si žalobca uplatňuje titulom nesprávneho úradného postupu pre prieťahy a na druhej strane i z dôvodu nerozhodnutia v zákonom určenej lehote. Žalobcovi vytklo, že neuviedol kroky, ktoré podnikol na odstránenie neželaného stavu a poukázalo na to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, keď túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Poukázalo na ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a § 16 ods. 1 citovaného zákona a v súvislosti s uvedenými ustanoveniami vytklo žalobcovi, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde, keď od doručenia žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody do podania žalobných návrhov neuplynulo 6 mesiacov. Ministerstvo spravodlivosti SR v ďalšom informovalo, že žalobca napriek výzve na doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie náhrady škody, mu neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody. Preto nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný. K žalobcom tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu uviedlo, že v praxi je zaužívaný model, v zmysle ktorého exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému súdному exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov (keďže s rozhodnutím o zmene exekútora exekučný súd rozhodne súčasne aj o trovách doterajšieho exekučného konania tak, ako by došlo k zastaveniu exekúcie u pôvodného exekútora), na zaslanie príslušného exekútorského spisu za účelom realizácie povinností vyplývajúcich exekučnému súdu z ustanovení § 44 ods. 9 EP. Žalovaná pripustila, že v prípadoch, v ktorých pôvodný exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť, mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhoch na zmenu exekútora po uplynutí zákonom určenej lehoty, avšak žalobca si nepodaním sťažnosti predsedovi príslušného súdu nepočínal tak, aby nedošlo ku škode na jeho majetku. V súvislosti s posúdením, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov Ministerstvo spravodlivosti SR poukázalo na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 16/02 so záverom, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prieťahy v konaní. Vzhľadom

na povahu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora a s tým spojené úkony, nie je možné považovať nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom určenej lehote za zbytočné prietahy, teda za nesprávny úradný postup. Navyše, pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora. Preto nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody žalobcu. Taktiež uviedlo, že záver o existencii prietahov môže konštatovať len predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Poukázalo na to, že žalobca nepreukázal vznik škody vo vyčíslenej paušálnej výške 175,- € a nepreukázal ani vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch. Poukázalo na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 30Cdo 675/2011, podľa ktorého odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prietahmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevzniká ujma priamo. Ministerstvo naostatok akcentovalo potrebu zohľadnenia ustanovenia § 3 ods. 1 OZ ako aj ustanovenia § 17 ods. 2, 3 zákona č. 514/2003 Z.z. pri formovaní záveru

o potrebe priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch a upriamilo pozornosť na list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb D(2010)J 1360, v ktorom Európska komisia poukázala na to, že v súvislosti s podnikateľskými praktikami žalobcu dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov, resp. od slovenského združenia na ochranu spotrebiteľov, pričom útvary Komisie sa o týchto praktikách dozvedeli aj prostredníctvom návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Krajský súd v Prešove (vec C-76/10). Práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľa na všetkých úrovniach štátnej moci, keď žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé právne vedomie nízkopríjmových osôb. Preto konanie žalobcu považuje za rozporné s dobrými mravmi. V danom prípade nemožno ani tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu, ako následok priameho pôsobenia príčiny. S poukazom na uvedené Ministerstvo spravodlivosti SR navrhlo návrh žalobcu zamietnuť a uplatnilo si náhradu trov konania.

Žalobca mailom doručeným súdu 13.6.2014 oznámil, že ako žalobca vystupuje vo viacerých konaniach, predmetom ktorých je náhrada majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, náhrady ktorých sa domáha od Slovenskej republiky zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti SR. Súčasne oznámil, že do spisu tunajšieho súdu sp. zn. 10C/212/2012 založil znalecký posudok č. 1/2014, ktorý dňa 17.1.2014 vypracoval Znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave vo veci stanovenia majetkovej škody žalobcu, podľa ktorého je nepochybné, že majetková škoda v každom konkrétnom individuálnom prípade neskorého rozhodovania súdu o udelení poverenia na vykonanie exekúcie dosahuje hodnotu minimálne 30,76 eur a majetková škoda v každom konkrétnom individuálnom prípade neskorého rozhodovania o zmene súdneho exekútora dosahuje hodnotu minimálne 31,68 eur.

Súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti riadne predvolaného právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť na pojednávaní žiadal ospravedlniť mailovou správou odoslanou súdu deň pred pojednávaním, po skončení úradných hodín súdu o 16:56 hod., pričom súčasne požiadal o odročenie pojednávania dôvodu kolízie pojednávania s pojednávaním vedeným pred Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom. Keďže advokátske spoločenstvo zastupujúce žalobcu má dvoch členov a aj šiestich koncipientov, aj s poukazom na názor zaujatý či už v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 77/2002, ale aj v náleze Ústavného súdu SR z 13.1.1999 sp. zn. I.ÚS 68/1998, podľa ktorých „sama kolízia pojednávania toho istého zástupcu účastníka na rozdielnych súdoch, o ktorej advokát vedel v dostatočnom časovom predstihu, nie je, bez ďalšieho, akceptovateľným predpokladom uznania existencie dôležitého dôvodu na odročenie vytyčeného pojednávania v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p.“, súd nemal preukázaný žiadny vážny dôvod na odročenie pojednávania, najmä keď žalobca v plnomocenstve z 13.9.2012 súhlasil, aby si splnomocnená spoločnosť stanovila za seba zástupcu. Predvolanie na pojednávanie bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené už 2.6.2014. Z činnosti súdu je taktiež známe, že v obdobných veciach totožného žalobcu sa za právneho zástupcu žalobcu na základe plných mocí zúčastnil pojednávania či už jeho advokátsky koncipient alebo substitút. Súd pojednával aj v neprítomnosti riadne predvolanej žalovanej, ktorá svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnila.

Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa so sprievodným listom žalobcu k žiadosťiam o predbežné prerokovanie žiadostí o nároku na náhradu škody z 30.5.2012, ktorý bol doručený Ministerstvu spravodlivosti SR toho istého dňa, najmä č. 1079, ako aj obsahom fotokópie exekučného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 10Er/889/2006, oznámením súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého a z pripojeného (živého) spisu tunajšieho súdu sp. zn. 10C/212/2012 aj znaleckým

posudkom č. 1/2014, ktorý sa nachádza v prílohovej obálke uvedeného spisu na čl. 37, ktorý dňa 17.1.2014 vypracoval Znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave.

Súd na danú vec aplikoval ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2012, a to najmä § 3 ods. 1 písm. d/, § 3 ods. 2, § 4 ods. 1 písm. a/ 1, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 5, ako aj § 44 ods. 1, 2, 8, 9 zákona č. 233/1995 Zb. (ďalej len EP), § 46 ods. 1, 2 EP, § 47 EP.

Zo skutkových tvrdení žalobcu vyplýva, že predmetom konania je nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. za nesprávny úradný postup Okresného súdu Nové Zámky ako exekučného súdu. Žalobca za nesprávny úradný postup považuje skutočnosť, že exekučný súd nerozhodol o jeho návrhu (ako oprávneného) na zmenu súdneho exekútora v lehote 30 dní od doručenia návrhu, keď rozhodol až dňa 16.2.2010, pričom návrh bol spísaný 9/3/2009.

Z fotokópie exekučného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 10Er/889/2006 vyplýva, že dňa 16.8.2006 súdny exekútor JUDr. Soňa Stodolová doručil Okresnému súdu Nové Zámky pod číslom EX 1825/2006 žiadosť o udelenie poverenia spolu s návrhom na vykonanie exekúcie z 14.8.2006, spolu s rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu z 22.3.2006 ako exekučným titulom. Okresný súd Nové Zámky ako exekučný súd dňa 30.8.2006 vydal poverenie č.k. 10Er/889/2006-10, číslo exekútorského spisu: EX 1825/2006, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Soňu Stodolovú vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu z 22.3.2006, pričom oprávneným je žalobca a povinným je G. X.. Žalobca dňa 10.9.2009 doručil exekučnému súdu elektronicky návrh na zmenu exekútora vo veci EX1825/2006, pričom navrhol vykonaním exekúcie poveriť Exekútorský úrad JUDr. Rudolfa Krutého. Uznesením z 16.2.2010 exekučný súd návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. R. Krutého. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť 1.7.2010. Súdna exekútorka JUDr. Soňa Stodolová dňa 7.7.2010 vrátila exekučnému súdu poverenie na vykonanie exekúcie s originálom exekučného spisu. Súdna exekútorka JUDr. Soňa Stodolová prípisom z 14.1.2013 opätovne vrátila exekučnému súdu poverenie na vykonanie exekúcie. Exekučný súd listom z 13.2.2013 vyzval žalobcu ako oprávneného, aby v lehote 10 dní zaslal súdu zmluvu o úvere. Uvedená výzva bola oprávnenému doručená 27.2.2013, avšak žalobca ako oprávnený až prípisom z 13.3.2013 zaslal exekučnému súdu požadovanú zmluvu o úvere aj so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru. Exekučný súd uznesením súdneho úradníka z 28.5.2013 zastavil exekúciu. Na základe odvolania žalobcu ako oprávneného proti uvedenému zastavujúcemu uzneseniu došlo, podľa názoru Krajského súdu v Nitre zaujatému v jeho prípise z 14.1.2014 s poukazom na § 374 ods. 4 O.s.p., k zrušeniu odvolaním napadnutého rozhodnutia, a tak uznesením z 25.3.2014 sudca exekučného súdu zastavil predmetnú exekúciu.

Podľa oznámenia súdneho exekútora JUDr. R. Krutého z 16.6.2014, v predmetnom exekučnom konaní neboli vymožené žiadne úhrady. Povinný nezaplatil ani časť pohľadávky.

Podľa názoru súdu návrh žalobcu v danej veci zodpovedá ustanoveniu § 79 ods. 1 O.s.p., keď žalobca uviedol čoho sa domáha, voči komu a z akého dôvodu. Preto nič nebránilo vecnému prejednaniu tohto návrhu. Z dôvodu, že do rozhodnutia súdu vo veci uplynula šesťmesačná lehota od prijatia žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie (30.5.2012), súd návrh žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy nepovažoval za predčasný.

Zákon č. 514/2003 Z.z. v § 9 ods. 1 výslovne uvádza ako príklad nesprávneho úradného postupu aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom určenej lehote.

Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci nesprávnym úradným postupom je popri nesprávnom úradnom postupe aj vznik škody, a príčinná súvislosť medzi nimi. Uvedené podmienky zodpovednosti musia byť splnené kumulatívne.

V danom prípade exekučný súd nerozhodol o návrhu žalobcu ako oprávneného na zmenu exekútora v zákonom určenej 30 dňovej lehote od doručenia návrhu dňa 10.9.2009, keď návrhu vyhovel uznesením z 16.2.2010. Nedodržanie zákonnej lehoty automaticky nezakladá nárok oprávneného v procesnom postavení žalobcu na náhradu škody. Žalobca v konaní až do vyhlásenia dokazovania za skončené nepreukázal vznik žiadnej skutočnej škody, keď nepreukázal zmenšenie svojho majetku o 175,- eur v súvislosti s tvrdeným omeškaním pri rozhodovaní o návrhu na zmenu súdneho exekútora v uvedenej

exekučnej veci. Pritom podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. sa uhrádza len skutočná škoda. V závere znaleckého posudku č. 1/2014 Znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave uvádza, že na základe vykonanej analýzy mzdových nákladov, nákladov na poštovné, telekomunikačné služby, tlač a úpravu informačného systému vypočítal majetkovú ujmu vzniknutú spoločnosti POHOTOVOŠŤ, s.r.o. v súvislosti s tvrdeným porušovaním zákonných lehôt a tvrdenou nečinnosťou, či už zbytočnými prietahmi v exekučnom konaní pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri rozhodovaní o zmene exekútora. V prípade žalôb titulom návrhu na zmenu súdneho exekútora (ZE) znalecký ústav určil na jednu žalobu mzdové náklady sumou 5,07 eur (no pri žalobách NZP, NP len 4,15 eur), náklady na tlač 5,31 eur, náklady na úpravu informačného systému 13,86 eur, náklady na poštovné 3,01 eur, náklady na telekomunikačné služby 4,43 eur, t.j. spolu 31,68 eur. Súd bol toho názoru, že znalecký posudok ústavu nie je dôkazom o vzniku uplatnenej majetkovej škody. Výpočet škody v uvedenom znaleckom posudku obsahuje štyri základné časti: zvýšené mzdové náklady, náklady na tlač, náklady na úpravu informačného systému a náklady na telekomunikačné služby. V posudku sa v súvislosti s neskorým rozhodnutím o žiadosti na zmenu exekútora uvádza, že spoločnosť žalobcu v rámci vymáhania pohľadávok (vo veciach nerozhodnutých v zákonnej lehote) musela realizovať nasledovné činnosti: 1. overenie skutočností, či súd rozhodol v exekučnej veci, 2. urgovanie vydania rozhodnutia, 3. urgencie a spracovanie sťažnosti na postup súdu, 4. spracovanie reakcie súdu, prípadne vypracovanie nového stanoviska, 5. overovanie prijatia elektronického podania - žiadosti o zmenu/urgencie/sťažnosti. Takéto úkony však ani zo súdneho spisu a ani z exekučného spisu, ale ani zo znaleckého posudku vo vzťahu k Okresnému súdu Nové Zámky nevyplývajú. Závery vyslovené v znaleckom posudku o nákladoch na mzdu pracovníkov, poštovné, telekomunikačné služby, náklady na tlač, na úpravu informačného systému sú len vo všeobecnej rovine bez konkretizácie údajov, z ktorých znalecký ústav pri vyčíslení nákladov vychádzal. Nie je z neho zrejmé za akú dobu a na aký počet exekučných vecí žalobcu boli náklady, z ktorých ústav vychádzal vynaložené, či iba na veci, v ktorých si žalobkyňa uplatňuje nárok na náhradu škody nesprávnym úradným postupom, alebo na všetky exekučné veci, v ktorých má žalobkyňa postavenie oprávnenej, vrátane tých, z ktorých si žalobca neuplatňuje nároky podľa zákona č. 514/2003 Z.z., alebo na všetky úverové (obchodné) prípady žalobcu. Už vôbec nie je zrejmé prečo, pokiaľ dlžníci žalobcu boli v zmluvnom vzťahu (len) so žalobcom, sú do nákladov na tlač, resp. na úpravu informačného systému zahrnutí ako odberatelia aj spoločnosti LBG správa s.r.o. bez konkretizácie vzťahu tejto spoločnosti k žalobcovi a spoločnosť LUKA & BRAMER, spol. s r.o., ktorá sa podľa uvedeného znaleckého posudku zlúčila so žalobcom na základe rozhodnutia z 11.2.2009, pričom do nákladu boli zahrnuté aj faktúry vystavené pre uvedenú spoločnosť v roku 2008, avšak v danom prípade bol návrh na zmenu súdneho exekútora doručený exekučnému súdu 10.9.2009, a to aj v tejto veci (len) elektronicky so zaručeným elektronickým podpisom, preto ani náklady na poštovné nie sú v znaleckom posudku správne vyčíslené. Znalec do činností oprávneného v súvislosti s agendou ZE zarátal údajné spísanie a podanie žiadostí o informáciu o stave konaní z 18.2.2009, 19.5.2009, 20.5.2009, 21.5.2009, 26.5.2009, 20.5.2010, 23.9.2010, 27.9.2010 a z 15.3.2010 spísanie a podanie sťažnosti, avšak takéto činnosti žalobcu ako oprávneného z predmetného exekučného spisu vôbec nevyplývajú. Rovnako nie je zrejmé, prečo do vyčíslenia škody aj vo veci ZE, ktorou je aj daná vec, boli v danom prípade zahrnuté náklady žalobcu aj za rok 2008, 2009, 2010, 2011, 2012. Nie je zrejmé, prečo do nákladov žalobcu boli od 1. štvrťroku 2008 zahrnuté popri nákladoch na právnika a referenta pre exekučné konania aj náklady referenta pre súdne konania a náklady až na dvoch referentov pre styk s verejnosťou, ako aj náklady na troch informatikov a seniora špecialistu. Už vôbec nie je zrejmé, prečo do nákladov boli zahrnuté náklady na referenta pre trestné konanie (od 3. štvrťroku roku 2008) a ďalšieho právnika od 4. štvrťroku roku 2008, najmä keď návrh na zmenu súdneho exekútora bol v danom prípade doručený exekučnému súdu až 30.8.2010. Taktiež nie je zrejmé, či potreba nárastu zamestnancov žalobcu nesúvisí so zvyšujúcim sa počtom úverov poskytnutých žalobcom v hodnotenom období rokov 2008 - 2012. Súd nemal v danom prípade preukázaný ani výkon činností, ktoré údajne vykonávali zamestnanci žalobcu vo veciach ZE (str. 21 -23 znaleckého posudku). Z uvedených dôvodov súd znalecký posudok Znaleckého ústavu Ekonomickej univerzity v Bratislave nepovažoval za dôkaz o vzniku majetkovej škody žalobcovi, preto naň ani neprihliadol. Skutočnou škodou sa aj v zmysle § 442 ods. 1 OZ rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré je nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. Určenie výšky požadovanej náhrady škody v návrhu nie je dôkazom o vzniknutej škode. Žalobca v uvedenej exekučnej veci nepreukázal ani existenciu žiadnej svojej urgencie, sťažnosti, či žiadosti o informáciu o stave konania zaslanej exekučnému súdu. V súvislosti s uvedeným nemožno prehliadnuť, že prípadný nesprávny procesný postup exekučného súdu môže mať za následok vznik zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. len vo vzťahu k takému

zmenšení majetku oprávneného z exekučného konania, ktoré by bolo priamo a nesprostredkované spôsobené práve týmto postupom. Žalobca nepochybne mal náklady na zamestnancov spravujúcich pohľadávku žalobcu voči jeho dlžníkovi aj počas doby, ktorá uplynula od rozhodnutia exekučného súdu o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do jeho doručenia žalobcovi, resp. do nadobudnutia právoplatnosti uvedeného rozhodnutia, aj s poukazom na neznámy pobyt povinného a potrebu ustanoviť mu procesného opatrovníka. Takéto náklady mal žalobca aj v období od spisania návrhu na vykonanie exekúcie až do doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora exekučnému súdu, resp. od spisania návrhu na zmenu dňa „9/3/2009“ do jeho doručenia exekučnému súdu dňa 10.9.2009. Uvedené náklady žalobca bude mať až do úplného uhradenia pohľadávky povinným dlžníkom, resp. do odpísania uvedenej pohľadávky.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca v konaní nepreukázal ani vznik skutočnej škody zmenšením svojho majetku o tvrdených, ale nepreukázaných 175,- a nepreukázal ani existenciu príčinnej súvislosti medzi tvrdeným nesprávnym úradným postupom exekučného súdu a prípadným zmenšením jeho majetku. Keďže podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sú určené kumulatívne, nesplnenie čo i len jednej z nich vylučuje zodpovednosť štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z.. Vzhľadom na uvedené súd návrh žalobcu v časti náhrady materiálnej škody zamietol.

Prípadný nesprávny úradný postup exekučného súdu bez ďalšieho nemá za následok vznik práva na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. Žalobca svoj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy odôvodnil tým, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené jeho legitímne očakávania, že správnym postupom súdu dôjde k zmene súdneho exekútora, čo bude viesť k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Žalobca tvrdil, že nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu rizikám, a to riziku zániku povinného, rizika zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziku insolvenčného povinného. Za vnútorné zásahy do spoločnosti, za ovplyvňovania podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenia jeho práv a stratu legitímnych očakávaní, že v zákonom čase nastane stav predpokladaný zákonom, za stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci ako aj za vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky si žalobca uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú zo základu 663,88 eur na rok vyčíslil sumou vo výške 276,60 eur.

Rovnako ako pri vzniku škody je poškodený povinný nielen tvrdiť, ale aj preukázať vznik nemajetkovej ujmy, resp. uviesť skutočnosti, na ktorých základe bude možné podľa zákonom určených kritérií posúdiť vznik a rozsah ujmy. Pokiaľ žalobca v danom prípade tvrdí, že zmenu exekútora navrhol v exekučnom konaní, v ktorom bolo vydané poverenia vyše tri roky pred dorúčením návrhu na zmenu exekútora, doba, ktorá uplynula od doručenia uvedeného návrhu na zmenu súdneho exekútora do vydania uznesenia o zmene súdneho exekútora, nemohla nijako negatívne zasiahnuť žalobcu, nemohla v ňom vyvolať neistotu ako morálnu ujmu, nemohla ovplyvniť jeho plánovanie a rozhodovanie, nemohlo vyvolať ani riziko ohrozujúce konečné vymoženie pohľadávky, keďže v uvedenej exekučnej veci bola exekúcia začatá poverením pôvodného exekútora. Žalobca nepreukázal, že skoršie rozhodnutie exekučného súdu o zmene súdneho exekútora by viedlo k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Rovnako žalobca nepreukázal solventnosť svojho dlžníka ako povinného v dobe od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora do rozhodnutia súdu o návrhu na zmenu súdneho exekútora, keď ani novopoverený súdny exekútor v danej exekučnej veci nič nevymohol. Navyše, pôvodný exekútor mal zo zákona povinnosť vykonávať začatú exekúciu až do doručenia rozhodnutia exekučného súdu o zmene súdneho exekútora. Aj pre prípadný stav neistoty účastníka neprímerane dlhého konania je tento povinný tvrdením rozhodujúcich skutočností dostatočne vysvetliť motiváciu k uplatneniu nároku na peňažnú náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá má slúžiť ku kompenzácii stavu neistoty, do ktorej by bol poškodený v dôsledku neprímeranej dĺžky konania uvedený. Žalobca v danom prípade nepreukázal tvrdené následky, keď nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy, ako objektívne zistiteľného stavu, ktorého existencia musí byť preukázaná nad všetky pochybnosti a ani jej závažnosť a okolnosti vzniku tvrdenej ujmy, a tak neuniesol dôkazné bremeno ani o tejto časti návrhu.

S poukazom na všetky uvedené závery súdu a ich vzájomné súvislosti, žalobcovi nevznikol ani nárok na náhradu škody podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2012 a ani nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 17 ods. 2 citovaného zákona. Súd preto nepovažoval za hospodárne vykonať vo veci dôkaz oboznámením sa s obsahom a rozsahom žiadosti

žalobcu o predbežné prerokovanie návrhu, ktorú Ministerstvu spravodlivosti SR, ako ústrednému orgánu konajúcejmu v mene štátu, doručil žalobca dňa 30.5.2012. Súd návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodný.

Rozhodnutie o trovách konania sa zakladá na ustanovení § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého súd náhradu trov konania prizná úspešnému účastníkovi proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V danom prípade bola úspešným účastníkom žalovaná, ktorá si v lehote určenej v § 151 ods. 1 O.s.p. nevyčísliła žiadne trovy konania a ani zo spisu nevyplýva, že by jej nejaké trovy konania vznikli, a tak jej súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, Pohraničná 6, Komárno - na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.